

Această ediție a *Dicționarului de sinonime* este ultima carte semnată de Luiza Seche, pe care Doamna lexicografiei românești a construit-o, într-un mod variat și rafinat, combinând criteriul ierarhiei semantice cu valorile funcționale, asigurându-i astfel o bază științifică fără precedent în literatura de specialitate.

De-a lungul a mai bine de patru decenii a fost autor, coautor sau redactor-coordonator al celor mai reprezentative și prestigioase lucrări din domeniul dezvoltării și cultivării limbii române. Printre ele trebuie menționate: *Dicționarul limbii române literare contemporane* (4 vol.), *Dicționarul enciclopedic român* (4 vol.), *Dicționarul limbii poetice a lui Eminescu*, *Dicționarul limbii române*, apărut sub egida Academiei Române (5 vol., literele M, N și P), *Dicționarul limbii române pentru elevi*, *Bibliografia analitică a limbii române contemporane* și, desigur, *Dicționarul explicativ al limbii române*, lucrare fundamentală pentru lexicografia românească, a cărei elaborare a condus-o cu pasiune și dăruire (fiind, așa cum familiar și binemeritat o numea acad. Ion Coteanu, „mama DEX-ului”). Și acestea nu sunt decât câteva exemple pentru acel respect al „lucrului bine făcut”, care a marcat continuu laborioasa activitate de lexicograf a Luizei Seche.

Cu aceeași dăruire și competență cu care și-a onorat de-a lungul vieții profesiunea, a încredințat tiparului această ediție – revizuită și îmbogățită – a prezentului *Dicționar* – un ultim dar adresat cititorilor „întru cinstirea limbii românești”.

Luiza Seche

Irina Preda

DICȚIONAR de SINONIME

In memoriam MIRCEA SECHE

Façon, Nina, *Dicționar italian-român*, Editura Științifică, București, 1963.

Galtier, Marcel – Delamare, Valéry, *Dictionnaire des termes techniques de médecine*, Librairie Maloine S.D., Paris, 1965.

Gilbert, P., *Dictionnaire des mots nouveaux*, Hachette Tchou, Paris, 1971.

Iordan, Iorgu, *Limba română actuală – O gramatică a greșellilor*, ed. a II-a, Editura Socec et co., București, [1974].

Iordan, Iorgu, *Limba română contemporană*, ed. a II-a, Editura Ministerului Învățământului, [București], 1956.

Isbășescu, Mihai, *Dicționar german-român*, Editura Științifică, 1959.

Lehin, I.B., Petrov, F.N., *Slovari innostranîh slov*, Moskva, 1954.

Marcu, Florin, *Marele dicționar de neologisme*, Editura Saeculum I.O., București, 2000.

Robert, Paul, *Dictionnaire alphabétique de la langue française*, Société du Nouveau Littre, Paris, 1976.

Seche, Luiza – Seche, Mircea, *Dicționarul de sinonime al limbii române (DSR)*, Editura Academiei, 1982.

Șăineanu, Lazăr, *Dicționar universal al limbii române*, Editura Litera, Chișinău, 1998.

Tiktin, H., *Rumänisch-deutsches Wörterbuch*, vol. I-III, București, 1903-1924.

Ursu, N.A., *Formarea terminologiei științifice românești*, Editura Științifică, București, 1962.

Vaccaro, Gennaro, *Dizionario delle parole nuovissime e difficili – Neologismi. Esotismi. Solecismi. Barbarismi. Regionalismi*, Supplemento annuale a tutti i vocabolari della lingua italiana, 2-a edizione, Roma, 1967.

A a

A interj. v. of.

ABĂ s. dimie, pănură.

ABÁC s. numărătoare.

ABĂCĂ s. v. *nomogramă*.

ABANDÓN s. abandonare, părăsire.

ABANDONĂ vb. 1. a lăsa, a părăsi. (*Și-a ~ familia*.) 2. a renunța. (*A ~ o dispută*.) 3. v. *ceda*.

ABANDONĂRE s. v. *abandon*.

ABANDONÁT adj. părăsit.

ABANÓS s. (livr.) eben.

ABATĂJ s. (MAR.) carenaj.

ABÁTE vb. 1. v. *devia*. 2. a se depărta, a devia, a deroga, a divaga, a se îndepărta. (*S-a ~ de la subiect*.) 3. a da, a se opri, a trece. (*Se ~ în drum și pe la el*.) 4. v. *contraveni*. 5. a distra, a sustrage. (*Gândurile îl ~ de la lucru*.)

ABÁTERE s. 1. v. *deviere*. 2. abnormitate, anomalie, devianță, deviere. (*O ~ inexplicabilă*.) 3. v. *excepție*. 4. v. *neregulă*.

ABĂTÚT adj. v. *supărat*.

ABC s. abecedar.

ABDOMÉN s. (ANAT.) burtă, pânțec, (pop.) foale, (fam.) burduhan.

ABDOMINÁL adj. (ANAT.) ventral.

ABECEDĂR s. abc.

ABERĂNT adj. v. *absurd*.

ABERĂNȚĂ s. aberație.

ABERĂȚIE s. 1. v. *absurditate*. 2. (FIZ.) *aberație cromatică* = cromatism. 3. *aberație vizuală* v. *astigmatism*.

ABHORĂ vb. a detesta, a urî.

ABIÁ adv. 1. doar, numai, tocmai. (*Răspunsul îi vine ~ în zori*.) 2. greu, (pop.) anevoie. (~ a scăpat cu viață.)

ABIETACÉE s. v. *pinacee*.

ABIETINÉE s. v. *pinacee*.

ABÍL adj. 1. v. *îndemânatic*. 2. (fam.) descuscăreț. (*Om ~*.) 3. (rar) dexter, dibaci.

ABILITĂ vb. a împuternici.

ABILITÁTE s. v. *îndemânare*.

abilitáte s. v. *DELEGAȚIE*.

ABÍS s. v. *prăpastie*.

***ABITÍR** adv. (pop. și fam.) dihai.

ABJÉCT adj., s. 1. adj., s. v. *ticălos*. 2. adj. v. *ticălos*. 3. adj. *dezgustător*.

ABJÉCTIE s. v. *ticăloșie*.

ABJURĂ vb. a (se) lepăda, a renega. (*A ~ de la o credință*.)

ABJURÁRE s. abjurație, lepădare, renegare.

ABJURĂȚIE s. v. *abjurare*.

ABLACTÁRE s. v. *ablactație*.

ABLACTĂȚIE s. ablactare.

ABLAȚIUNE s. (MED.) divulsiune, exereză, ex-tirpare, scoatere.

ÁBLAUT s. alternanță vocalică, apofonie.

ABLEPSIE s. v. *cecitate*.

ABNEGÁ vb. a ablega, a contesta, a lepăda, a nega, a tăgădui.

ABNEGÁȚIE s. v. *devotament*.

ABNÓRM adj. anormal, neobișnuit.

ABNORMITÁTE s. anomalie, enormitate.

ABOLÍ vb. (JUR.) a desființa, a suprima.

ABOLÍRE s. (JUR.) abolitiune, desființare, suprimare.

ABOLIȚIUNE s. v. *abolire*.

abominábil adj. v. *DEZGUSTĂTOR. ÎNGROZITOR*.

ABÓRD s. v. *abordare*.

ABORDÁ vb. 1. v. *acosta*. 2. (fig.) a ataca. (*A ~ o problemă*.)

ABORDÁBIL adj. v. *accesibil*.

ABORDÁJ s. v. *abordare*.

ABORDÁRE s. abord, abordaj, acostare.

ABORIGÉN adj., s. v. *băștinaș*.

abracadabránt adj. v. *NEOBIȘNUIT*.

ABRAZÁRE s. v. *abraziune*.

ABRAZIUNE s. (TEHN.) abrazare, atrițiune. (~ a unui material dur.)

ABREVIÁ vb. a prescurta, a scurta.

ABREVIÁT adj. prescurtat, scurtat.

ABREVIÁȚIE s. v. *abreviere*.

ABREVIÉRE s. abreviație, prescurtare, scurtare.

ABROGÁ vb. (JUR.) a anula, a infirma, a invalida, a suprima.

ABROGÁRE s. (JUR.) abrogare, anulare, infirmare, invalidare, suprimare.

ABROGÁT adj. (JUR.) anulat, invalidat, suprimat.

ABROGÁȚIE s. v. *abrogare*.

ABRÚPT adj. 1. drept, perpendicular, pieptiș, pieziș, prăpăstios, priporos, repede, răpos, vertical. 2. (despre stil) contrastant, inegal.

ABRUTIZĂ vb. a (se) animaliza, a (se) dezumaniza, a (se) îndobitoci.

ABRUTIZĂRE s. animalizare, dezumanizare, îndobitocire.

ABRUTIZAT adj. animalizat, dezumanizat, îndobitocit.

abscons adj. v. NECLAR.

ABSÉNT adj. 1. lipsă. (*A fost ~ la apel.*) 2. v. *distrat*. 3. (fig.) pierdut. (*O privire ~ă.*)

ABSENTEISM s. v. *absență*.

ABSENTĂ vb. a lipsi.

ABSÉNȚĂ s. 1. lipsă. (*~a lui a fost remarcată.*) 2. v. *distracție*. 3. (impr.) absenteism.

ABSINT s. 1. (BOT.) pelin. 2. băutură alcoolică.

ABSOLŪT adj., adv. 1. adj. adânc, complet, deplin, desăvârșit, perfect, profund, total. (*Li-niște ~ă.*) 2. adv. v. *integral*. 3. adj. suveran, total. (*Un dispreț ~.*) 4. adj. necondiționat, suprem, suveran. (*Autoritate ~ă.*) 5. adj., adv. imperios, neapărat, stringent. (*Era ~ă nevoie să...*) 6. adv. v. *desigur*.

ABSOLUTISM s. (POL.) autocrație, tiranie.

ABSOLUTIST adj. (POL.) autocrat, autocratic.

ABSOLUȚIUNE s. v. *absolvire*.

ABSOLVENȚĂ s. v. *absolvire*.

ABSOLVÍ vb. 1. a isprăvi, a sfârși, a termina. (*A ~ liceul.*) 2. a cruța, a ierta, a scuti. (*A ~ de pedeapsă.*)

ABSOLVIRE s. 1. soluțiune, absolență, isprăvire, terminare. (*~ a unei școli.*) 2. cruțare, iertare, scutire. (*~ de o pedeapsă.*)

ABSORBANT adj. absorbtiv, absorbtor.

ABSORBÍ vb. 1. a aspira, a încorpora, a înghiți, a resorbi, a sorbi, a suga, a trage. (*Pământul ~ apa de precipitații.*) 2. a acapara, a domina, a preocupa, a stăpâni. (*Îl ~ rezolvarea problemei.*)

ABSORBȚIE s. încorporare, resorbție.

ABSTENȚIUNE s. v. *abstinență*.

ABSTINENT adj. cumpătat, reținut.

ABSTINENȚĂ s. abstențiune, continență, cumpătare, reținere.

ABSTRĂCT adj. 1. v. *teoretic*. 2. (ARTE PLAST.) nonfigurativ.

ABSTRACTIONISM s. artă abstractă, artă nonfigurativă.

ABSTRÚS adj. abscons.

ABSÚRD adj., s. 1. adj. aberant, ilogic, nelogic, nerațional, prostesc, stupid, (livr.) elucubrănt, irațional. (*Un argument ~.*) 2. s. v. *absurditate*.

ABSURDITĂTE s. 1. aberație, aiureală, bazaconie, enormitate, fantasmagorie, ineptie, prostie, stupiditate, (livr.) elucubrăție. (*Ce spui tu e o ~!*) 2. absurd, ilogism, nonsens. (*~a unei situații.*)

ABȚIBILDURI s. (fam.) mărunțișuri, nimicuri, șmecherii.

abțigui vb. v. ÎMBĂTA.

ABȚINE vb. a se înfrâna, a se opri, a răbda, a se reține, a se stăpâni, a se ține.

ABȚINERE s. înfrânare, reținere, stăpânire.

ABUNDÉNT adj. v. *bogat*.

ABUNDENȚĂ s. v. *belșug*.

ÁBUR s. v. *vapor*.

ABURÍT adj. (fig.) brumat.

ABŪZ s. 1. deboșă, exces, samavolnicie, silnicie. (*Blamat pentru ~urile lui.*) 2. v. *exces*.

ABUZÍV adj., adv. 1. adj. arbitrar, despot, excesiv, samavolnic, silnic. (*Măsuri ~e.*) 2. adv. arbitrar, samavolnicește. (*Procedează ~.*)

ABZÍCE vb. a dezaproba, a refuza.

AC s. 1. *ac cu gămălie* = (pop.) bold; *ac de cap* = ac de păr; *ac de păr v. ac de cap*. 2. v. *minutar*. 3. v. *macaz*. 4. *ac obturator v. poantou*.

ACADEMÍ adj. 1. distins, solemn, (livr.) elevat. (*Ton ~.*) 2. convențional, (fig.) rece. (*Pictură ~ă.*)

ACAJÚ s. v. *mahon*.

ACALÉFE s. 1. (ZOOLOG.) v. *scifozoare*.

ACALMÍE s. v. *liniște*.

ACANTACÉE s. v. *acantă*.

ACĂNTĂ s. v. *acantacee*.

ACANTIFÉR adj. acantofor.

ACAPARĂ vb. 1. (fig.) a monopoliza. (*A ~ dis-cuția.*) 2. v. *absorb*.

ACAPARÁNT adj., s. v. *acaparator*.

ACAPARÁRE s. (fig.) monopolizare.

ACAPARATÓR adj. (fig.) monopolizator.

ACÁR s. macagiu.

ACARÉT s. (mai ales la pl.) v. *dependință*.

ACARINÁTE s. (ORNIT.) ratite.

ACARIOBIÓNT s. v. *acariot*.

ACARIÓT s. (BIOL.) acariobiont.

ACAROFÍL adj. (ZOOLOG.) acarofitic.

ACAROFÍTIC adj. v. *acarofil*.

accéde vb. v. AJUNGE.

ACCELERÁ vb. a grăbi, a iuți, a urgenta, a zori.

ACCELERÁRE s. grăbire, iuțire, urgentare, zori-re.

ACCELERÁT adj. grăbit, iuțit, rapid, zorit.

ACCÉNT s. v. *ton*.

ACCENTUÁ vb. 1. a evidenția, a întări, a marca, a puncta, a releva, a reliefa, a sublinia, (livr.) a învedera, a potența. (*A ~ calitățile lucrării.*) 2. v. *insista*. 3. v. *intensifica*.

ACCENTUÁRE s. 1. accentuație. (*O ~ corectă a cuvintelor.*) 2. evidențiere, întărire, marcare, relevare, reliefare, subliniere, (livr.) potențare. (*~a unor trăsături ale lucrării.*)

ACCENTUÁT adj. 1. v. *tonic*. 2. evidențiat, întărit, marcat, reliefat, subliniat, (livr.) potențat. (*Semnificații ~e.*) 3. v. *proeminent*. 4. v. *evident*.

ACCENTUAȚIE s. v. *accentuare*.

accépt s. v. *încuviințare*.

ACCEPTÁ vb. 1. v. *aproba*. 2. v. *admite*. 3. v. *consimți*. 4. v. *agrea*. 5. v. *îngădui*. 6. v. *împărtași*.

ACCEPTÁBIL adj. 1. admisibil, convenabil, mulțumitor, satisfăcător, (fam.) pasabil. (*Soluție ~ă pentru ambele părți.*) 2. admisibil, buniceal, convenabil, suportabil, tolerabil, (fam.) pasabil. (*Are o situație ~ă.*) 3. v. *decent*. 4. v. *convenabil*. 5. v. *plauzibil*.

ACCEPTÁRE s. 1. v. *aprobare*. 2. v. *admitere*. 3. admitere, recunoaștere. (*~a unui alt punct de vedere.*)

ACCEPTÁT adj. 1. v. *aprobat*. 2. v. *admis*. 3. admis, recunoscut. (*Opinie unanim ~ă.*)

ACCÉPTIE s. v. *sens*.

ACCÉS s. 1. v. *intrare*. 2. v. *criză*.

ACCESÍBIL adj. 1. abordabil, practicabil. (*Un drum ~.*) 2. v. *convenabil*. 3. inteligibil. (*Un text ~.*)

ACCESÓRIU adj. v. *auxiliar*.

ACCIDENT s. 1. neregularitate. (*~ de teren.*) 2. v. *alterație*.

ACCIDENTÁL adj. v. *întâmplător*.

ACCIDENTÁT adj. (GEOGR.) denivelat, învalurat, neregulat. (*Teren ~.*)

ACÉL adj. cel.

ACÉLA pron. cela, (pop.) äla.

ACÉRB adj. v. *înverșunat*.

ACÉSTA pron. (pop.) ästa.

ACETALDEHIDÁ s. (CHIM.) etanal, aldehidă acetică.

ACETANILIDÁ s. (CHIM.) fenilacetamidă.

ACETÁT s. (CHIM.) *acetat de celuloză* = acetilceluloză; *acetat de polivinil* = poliacetat de vinil.

ACETILCELULOZÁ s. v. *acetat de celuloză*.

ACETILENÁ s. v. *alchină*.

ACETILURÁ DE CÁLCIU s. v. *carbid*.

ACETOARSENÍT DE CÚPRU s. v. *verde de Paris*.

ACETÓNÁ s. (CHIM.) dimetilcetonă, propanonă.

ACETONITRÍL s. v. *nitrit acetic*.

ACHERÓTIC adj. subpământean.

ACICULÁR adj. aciculiform.

ACICULIFÓRM adj. acicular.

ACHITÁ vb. 1. a lichida, a onora, a plăti. (*Și-a ~ datoria.*) 2. a număra, a plăti. (*I-a ~ până la ultimul leu.*)

achitá vb. v. OMORÍ.

ACHITÁRE s. lichidare, onorare, plată, plățire.

achitáre s. v. OMORÁRE.

achitát adj. v. OMORÁT.

ACHÍU s. tac.

ACHIZITÓR s. colector. (*~ de lapte.*)

ACHIZIȚIÓNÁ vb. 1. v. *cumpăra*. 2. v. *procura*.

ACHIZIȚIÓNÁRE s. v. *cumpărare*.

ACHICLÍC adj. v. *aperiodic*.

ACÍD s. (CHIM., FARM.) *acid acetic* = acid etanoic; *acid acetilsalicilic* v. *aspirină*; *acid antimonioic* = acid hexahidroxiantimonioic; *acid ascorbic* v. *vitamina C*; *acid azotic* = acid nitric, (pop.) apă-tare; *acid azotos* = acid nitros; *acid carboic* v. *fenol*; *acid cianhidric* = acid prusic; *acid citric* = acid tartric, sare de lămâie; *acid dietil-barbituric* v. *veronal*; *acid ditionos* = acid hidrosulfuros; *acid etanoic* v. *acid acetic*; *acid fenic* v. *fenol*; *acid fosforic* = acid ortofosforic; *acid glutamic* = glutacid; *acid hexahidroxiantimonioic* v. *acid antimonioic*; *acid hidrosulfuros* v. *acid ditionos*; *acid nalicilic* v. *negram*; *acid nicotinic* v. *vitamina PP*; *acid nitric* v. *acid azotic*; *acid nitros* v. *acid azotos*; *acid ortofosforic* v. *acid fosforic*; *acid ortosilicic* v. *acid silicic*; *acid paraaminobenzoic* v. *vitamina H1*; *acid paraaminosalicilic* v. *pas*; *acid picric* = trinitrofenol; *acid pirogalic* v. *pirogalol*; *acid prusic* v. *acid cianhidric*; *acid rodanhidric* v. *acid tiocianic*; *acid silicic* = acid ortosilicic; *acid sulfhidric* v. *hidrogen sulfurat*; *acid sulfocianhidric* v. *acid tiocianic*; *acid sulfuric* = vitriol; *acid sulfuric fumans* v. *oleum*; *acid tanic* v. *tanin*; *acid tartric* v. *acid citric*; *acid tiocianic* = acid rodanhidric, acid sulfocianhidric.

ACIDIZÁRE s. v. *acidulare*.

ACIDOFÍL adj. eozinofil, oxifil.

ACIDÓL s. (FARM.) betacid.
ACIDULĂRE s. acidizare, acidulație.
ACIDULĂȚIE s. v. *acidulare*.
ACIPENSERCULTURĂ s. v. *sturionicultură*.
ACIPENSERID s. v. *sturion*.
ACIUĂ vb. v. *pripăși*.
ACIUĂRE s. v. *pripășire*.
ACIUATĂ vb. a ovaționa.
ACLAMĂȚII s. pl. ovații (pl.), urale (pl.).
ACLIMATĂ vb. v. *aclimatiza*.
ACLIMATIZĂ vb. a (se) aclimata, a (se) acomoda, a (se) adapta, a se autohtoniza, a (se) deda, a (se) deprinde, a (se) familiariza, a (se) învăța, a (se) obișnui.
ACLIMATIZĂRE s. acomodare, acomodatie, autohtonizare, adaptare, deprindere, familiarizare, obișnuire.
ACLIMATIZAT adj. acomodat, deprins, familiarizat, obișnuit.
ACLORHIDRIE s. anaclorhidrie.
ACLOROPSIE s. (MED.) deuteranopie.
ACMÉE s. apogeu, culme, punct culminant.
ACNÉE ROZACÉE s. v. *cuperoză*.
ACÓLO adv. (pop.) colo.
ACOMODĂ vb. v. *aclimatiza*.
ACOMODĂRE s. v. *aclimatizare*.
ACOMODAT adj. v. *aclimatizat*.
ACOMODĂȚIE s. v. *aclimatizare*.
ACOMPANIA vb. 1. (MUZ.) a secunda. (*Îl ~ la pian*.) 2. v. *însoți*.
ACOMPANIAMENT s. (MUZ.) (pop.) hang, ison.
ACOMPANIERE s. v. *însoțire*.
ACÓNT s. 1. arună, avans, avantaj, beneficiu, câștig, profit, 2. favoare, privilegiu.
ACONTĂ vb. a arveni.
ACOPERĂMÂNT s. v. *acoperiș*.
ACOPERI vb. 1. v. *înveli*. 2. v. *îmbrăca*. 3. v. *astupa*. 4. a ascunde, a masca. (*Perdeaua ~ ușa*.) 5. v. *umple*. 6. a scălda, a umple. (*O sudoare rece îi ~ trupul*.) 7. v. *parcurge*.
ACOPERIRE s. 1. v. *învelire*. 2. v. *îmbrăcare*. 3. v. *astupare*. 4. ascundere, mascare. (*~ a unei uși cu o perdea*.)
ACOPERIȘ s. acoperământ, înveliș, învelitoare.
ACOPERIT adj. 1. v. *înveli*. 2. v. *îmbrăcat*. 3. v. *astupat*. 4. ascuns, camuflat, mascat. (*O ușă ~ă*.) 5. v. *plin*.
ACÓRD s. 1. v. *înțelegere*. 2. (JUR.) aranjament, ascultare, compliantă, conformare (comportamentală), consens, înțelegere,

supunere. 3. v. *concordanță*. 4. v. *armonie*. 5. v. *încuviințare*. 6. (FIZ.) sintonie. 7. (MUZ.) armonie, consonanță, unisonanță.
ACORDĂ vb. 1. a da. (*~mi, te rog, puțină atenție!*) 2. v. *conferi*. 3. (FIZ.) a sintoniza. 4. a potrivi, a regla. (*A ~ un aparat de radio*.) 5. v. *instrua*.
ACORDĂJ s. v. *instrunare*.
ACORDĂRE s. 1. v. *conferire*. 2. (FIZ.) sintonizare. 3. v. *instrunare*.
ACORDĂȚ adj. v. *instrunat*.
ACORDÓR s. (MUZ.) cheie.
ACÓRT adj. amabil, simpatic.
ACOSTĂ vb. 1. a aborda. (*Nava ~ la Constanța*.) 2. (fig.) a agăța, (arg.) a pescui. (*A ~ o femeie*.)
ACOSTĂBIL adj. abordabil.
ACOTILEDÓN adj. v. *acotiledonat*.
ACOTILEDONÁT adj. acotiledon.
ACREDITĂ vb. a autoriza, a delega, a împuternici, a învesti.
ACRÍ vb. 1. a (se) înăcri, a (se) oțeti. (*Vinul s-a ~*.) 2. v. *mura*. 3. v. *altera*.
acri vb. v. *DEZGUSTA*. **PLICTISI**.
ACRIBIE s. v. *conștiințiozitate*.
ACRIFLAVINĂ s. v. *tripaflavină*.
ACRILONITRIL s. v. *nitril acrilic*.
acrimonie s. v. **SARCASM**.
acrimonios adj. v. **SARCASTIC**.
ACRÍRE s. 1. înăcrire, oțetire. (*~a vinului*.) 2. v. *murare*. 3. v. *alterare*.
ACRÍT adj. 1. acru, înăcrit, oțetit. (*Vin ~*.) 2. v. *murat*. 3. v. *alterat*.
ACRITURI s. pl. v. *murături*.
ACROBÁTIC adj. echilibristic, (livr.) funambulesc.
ACROCEFALIE s. (MED.) oxicefalie.
ACROFOBIE s. (MED.) hipsofobie.
ACROGAMIE s. (MED.) șalazogamie.
ACROLEINĂ s. (CHIM.) propenal, aldehidă acrilică.
ACROMÁT adj. v. *acromatic*.
ACROMÁTIC adj. acromat.
ACROMATÓP adj., s. v. *acromatopsic*.
ACROMATÓPSIC adj., s. acromatop.
ACROMATOPSIÉ s. (MED.) acromazie.
ACROMAZIE s. v. *acromatopsie*.
ACROMEALIE s. (MED.) boala lui Pierre Marie și Marinescu.
ACRÓNIC adj. fără culoare, incolor.
ACRÓNIC adj. v. *atemporal*.

acrosă vb. v. **AGĂȚA**.
ACROȘAJ s. v. *acrosare*.
acrosăj s. v. **AGĂȚARE**.
ACROȘĂRE s. (SPORT) acrosaj.
acrosăre s. v. **AGĂȚARE**.
ACRU adj. 1. v. *acrit*. 2. v. *bătut*. 3. v. *murat*. 4. v. *alterat*.
ACT s. 1. document, dovadă, hârtie, izvor, înscris, piesă. (*Un ~ care atestă acest fapt*.) 2. v. *faptă*. 3. *act sexual* = coit, copulație, împerechere, sex.
ACTĂNT s. (LINGV.) subiect.
ACTINIE s. (ZOOLOG; *Actinia*) anemonă-de-mare, dediteț-de-mare, trandafir-de-mare.
ACTINOGRĂF s. actinometru înregistrator.
ACTÍV adj. 1. v. *harnic*. 2. v. *dinamic*. 3. v. *susținut*.
ACTIVĂ vb. 1. a lucra, a munci. (*~ în cercetare*.) 2. a dinamiza, a intensifica, a înviora, a stimula. (*A ~ un proces*.) 3. v. *excita*.
ACTIVĂNT adj., s. (CHIM.) activator.
ACTIVĂRE s. 1. dinamizare, intensificare, înviorare, stimulare. (*~a unui proces*.) 2. v. *excitare*.
ACTIVATÓR adj., s. v. *activant*.
ACTIVÍST s. (POL.) nomenclaturist.
ACTIVITĂTE s. îndeletnicire, lucru, muncă, ocupație, preocupare, treabă.
ACTIVIZĂ vb. a dinamiza, a impulsiona.
ACTÓR s. artist, interpret.
ACTORIE s. teatru. (*S-a lăsat de ~*)
ACTRÍȚĂ s. artistă, interpretă.
ACTÚAL adj. 1. contemporan, curent, prezent. (*Moda ~ă*.) 2. nou, recent. (*Preocupări ~e în biologie*.) 3. (fig.) proaspăt, viu. (*O amintire mereu ~ă*.)
ACTUALITĂTE s. contemporaneitate, prezent.
ACTUALMENTE adv. v. *acum*.
ACȚIONĂ vb. 1. (TEHN.) a deplasa, a mișca. (*Remorca este ~ de un tractor*.) 2. v. *proceda*. 3. (JUR.) a chema. (*L-a ~ în judecată*.) 4. (JUR.) a opera. (*Poprirea ~ după ce s-au luat măsurile asigurătoare*.)
ACȚIUNE s. 1. v. *faptă*. 2. v. *operă*. 3. v. *operație*. 4. v. *mișcare*. 5. afabulație, fabulație, intrigă, subiect, (livr.) tramă, (fig.) țesătură. (*~a unui roman*.) 6. v. *proces*. 7. v. *efect*.
ACUFENĂ s. (MED.) tinitus, vâjâială în urechi.
ACULALIE s. jargon, nonsens.
ACULÉU s. ac, ghimpe, spin.

ACUITĂTE s. 1. agerime, clarviziune, pătrundere, perspicacitate, subtilitate, (livr.) penetranță, sagacitate, (fig.) ascuțime. (*~ a spiritului*.) 2. v. *simț*.
ACŪM adv. 1. imediat, îndată, numaidecât, (pop.) acuși. (*Vin ~*.) 2. actualmente. (*~ e plecat*.) 3. v. *adineaure*. 4. deocamdată, momentan. (*~ nu am timp*.)
ACUMETRIE s. audiometrie.
ACUMÉTRU s. audiometru.
ACUMULĂ vb. 1. a (se) aduna, a (se) concentra, a (se) înmagazina, a (se) strânge. (*A ~ o mare cantitate de energie*.) 2. v. *tezauriza*. 3. v. *economisi*.
ACUMULĂRE s. 1. adunare, concentrare, înmagazinare, strângere. (*~ de bunuri*.) 2. v. *tezaurizare*.
ACUMULATÓR ELÉCTRIC s. (FIZ.) pilă secundară.
ACUPLĂ vb. a se cupla.
ACUPLĂJ s. cuplaj.
ACUPRESURĂ s. v. *presopuncură*.
ACUPUNCTÓR s. acupuncturist.
ACUPUNCTURĂ s. acupresură, presopuncură.
ACUPUNCTURÍST s. acupuncturist.
ACURĂT adj. curat, exact.
ACURATÉȚE s. corectitudine, exactitate, precizie, scrupulozitate.
ACUȘĂ vb. (franțuzism) a naște.
acúși adv. v. **ACUM**.
ACŪT adj. 1. ascuțit, înalt, subțire. (*Sunet ~*.) 2. adânc, ascuțit, intens, mare, pătrunzător, profund, puternic, violent, viu. (*Durere ~ă*.)
acutiză vb. v. **AGRAVA**.
acutizare s. v. **AGRAVARE**.
ACUTRAMÉNT s. împopoțonare, înzorzonare.
ACUTUMĂNȚĂ s. acomodare, adaptare.
ACUZĂ vb. 1. a (se) învinovăți, a (se) învinui, (livr.) a (se) culpabiliza, a (se) incrimina. (*Se ~ unul pe celălalt*.) 2. (JUR.) a inculpa, (livr.) a incrimina. (*Îl ~ de omor*.)
acuză vb. v. **MANIFESTA**.
ACUZĂRE s. v. *acuzăție*.
ACUZĂȚ s., adj. v. *inculpat*.
ACUZATÓR s., adj. 1. s. v. *procuror*. 2. adj. (JUR.) incriminator. (*Faptă ~oare*.) 3. adj. (rar) rechizitorial. (*Ton ~*.)
ACUZĂȚIE s. 1. acuzare, învinovățire, învinuire, (livr.) acuză, culpabilizare, incriminare, incriminație. (*O ~ neîntemeiată*.) 2. (JUR.)

acuzare, inculpare, (livr.) incriminare, incriminație. (Punere sub ~.)

acuză s. v. ACUZAȚIE.

ACVACULTURĂ s. acvicultură, maricultură.

ACVAPLANIST s. schior pe apă.

ACVICULTURĂ s. v. acvicultură.

ACVIFĂUNĂ s. faună acvatică.

ACVIFÚG adj. hidrofob.

ĂCVILĂ s. 1. (ORNIT.; *Aquila*) iepurar, pajură.

2. pajură. (Steag cu ~ imperială.)

ACVILÍN adj. v. coroiat.

ADĂGIO adv. (MUZ.) încet, lent, rar.

adăgiu s. v. MAXIMĂ.

ADAMANTÍN adj. v. *diamantin*.

ADAMANTINÓM s. adamantoblast, ameloblastom, tumoare dentară.

ADAMANTOBLĂST s. v. *adamantinom*.

ADĂOS s. 1. anexă, apendice, completare, supliment. (~ la un memoriu.) 2. v. spor. 3. (EC.) *adaos comercial* = rabat comercial.

ADAPTĂ vb. 1. v. *aclimatiza*. 2. a adecva, a potrivi, (livr.) a apropria. (A ~ unui anumit scop.) 3. v. *localiza*. 4. v. *ajusta*.

ADAPTABIL adj. (fig.) acomodabil, flexibil, maleabil, mlădios.

ADAPTABILITATE s. (fig.) flexibilitate, maleabilitate, mlădiere.

ADAPTARE s. 1. v. *aclimatizare*. 2. *adaptare cinematografică* v. *ecranizare*. 3. v. *localizare*. 4. v. *ajustare*.

ADĂPĂTOĂRE s. jgheab, troacă, uluc.

ADĂPÓST s. 1. culcuș, sălaș. (~ pentru animale.) 2. v. *găzduire*. 3. azil, refugiu, scăpare, (fig.) liman, (și caută un ~.)

ADĂPOSTÍ vb. v. *găzdui*.

ADĂPOSTIRE s. v. *găzduire*.

ADĂPOSTÍT adj. apărat, ferit, ocrotit, păzit, protejat, sigur.

ADĂUGĂRE s. v. *adiție*.

ADÂNC adj., s. 1. adj. afund, mare, profund. (O *groapă* ~ă.) 2. s. adâncime, afund, fund, profunzime, străfund. (Din ~ul lacului.) 3. s. adâncime, afund, fund, profunzime, străfund, (fig.) baie (pl.), măruntaie (pl.). (În ~ul pământului.) 4. s. v. *prăpastie*. 5. adj. compact, dens, des, gros. (Ceață ~ă.) 6. adj. intim, lăuntric, profund. (Natura ~ă a unui fenomen.) 7. adj. v. *absolut*. 8. adj. v. *esențial*. 9. adj. v. *gros*. 10. adj. v. *profund*. 11. adj. v. *acut*. 12. adj. greu, profund. (Un *somn* ~.)

ADÂNCÍ vb. 1. v. *afunda*. 2. v. *căsca*. 3. a (se) agrava, a (se) amplifica, a crește, a (se) intensifica, a (se) mări, a spori, (fig.) a (se) ascuți. (Disensiunile s-au ~.)

adânci v. APROFUNDA.

ADÂNCÍME s. 1. v. *adânc*. 2. profunzime, (livr.) profunditate. (~ a unei văi.)

ADÂNCÍRE s. v. *afundare*.

adâncire s. v. APROFUNDARE.

ADÂNCÍT adj. v. *scobit*.

ADÂNCITURĂ s. 1. cufundătură, scobitură, scufundătură. (~ a solului.) 2. v. *scobitură*. 3. v. *gaură*. 4. *nișă*.

ADDUBITĂȚIE s. *dubitație*.

ADECVĂ vb. v. *adapta*.

ADECVĂRE s. v. *potrivire*.

ADECVÁT adj., adv. 1. adj. v. *nimerit*. 2. adv. v. *recomandabil*. 3. adj. v. *propriu*. 4. adj. v. *bine-venit*.

ADEFĂG adj. v. *vorace*.

ADEFĂGÍE s. bulimie, foame excesivă, hiperorexie.

ADENOFIBRÓM s. (MED.) fibroadenom.

ADEMENÍ vb. 1. v. *tenta*. 2. v. *înșela*. 3. v. *seduce*.

ADEMENÍRE s. 1. v. *tenație*. 2. v. *înșelare*. 3. v. *seducere*.

ADEMENÍT adj. 1. v. *înșelat*. 2. v. *sedus*.

ADEMENTÓR adj., s. 1. adj. atrăgător, ispititor, îmbietor, seducător, tentant. (O *perspectivă* ~oare.) 2. s., adj. v. *seducător*.

ADENOHIPOFIZĂ s. v. *hipofiză*.

ADENOIDÍTĂ s. v. *vegetație*.

ADÉPT s. partizan, susținător, (rar) pârtaș.

ADERĂ vb. 1. a se ralia. (A ~ la o doctrină.) 2. a intra, a se înscrie. (A ~ la o organizație.)

ADERĂRE s. 1. v. *adeziune*. 2. intrare, înscriere. (~ a cuiva la o organizație.)

ADERENȚĂ s. (MED.) bridă, legătură, lipire.

ADERMINĂ s. piridoxină, vitamina B6.

ADÉSEA adv. adeseori, des, deseori, frecvent.

ADÉSEÓRI adv. v. *adesea*.

ADEVĂR s. 1. (FILOZ.) real, realitate. (Noțiunea de ~.) 2. realitate, veridicitate, (livr.) veracitate. (~ul unei opere literare.) 3. autenticitate, exactitate, exactitudine, justețe. (S-a *confirmat* ~ul celor spuse de el.)

ADEVĂRÁT adj., adv. 1. adj. aievea, autentic, cert, incontestabil, neîndoielnic, neîndoios, nescornit, netăgăduit, pozitiv, real, sigur, veridic, veritabil. (Un *lucru* ~.) 2. adv. (interoga-

tiv) cert, serios, sigur. (~! Așa s-au *întâmpnat lucrurile*. ~ ?) 3. adj. corect, drept, exact, just. (Concluzii ~e.) 4. adv. drept, just. (A vorbit ~.) 5. adj. autentic, curat, neaoș, veritabil, (pop. și fam.) sadea, get-beget. (Țăran ~) 6. adj. v. *efectiv*. 7. adj. v. *sincer*. 8. adj. autentic, curat, nefalsificat, original, veritabil. (Bea o cafea ~ă.)

ADEVERÍ vb. 1. v. *confirma*. 2. a se confirma, a se împlini, a se îndeplini, a se realiza. (Previiziunile lui s-au ~.)

ADEVERÍNTĂ s. dovadă, mărturie.

ADEVERÍRE s. v. *confirmare*.

ADEVERÍT adj. v. *dovedit*.

ADEZIÚNE s. 1. aderare, raliere. (~a lui la o cauză.) 2. v. *consimțământ*. 3. v. *sufragiu*.

adiacént adj. v. ALĂTURAT. CONTINUU. ÎNRUDIT. ÎNVECINAT.

ADIACÉNȚĂ s. alăturare, vecinătate.

ADIAFORÍE s. apatie, dezinteres, indiferență, pasivitate.

ADICĂ adv. anume, (livr.) recte.

ADIDAȘI s. bascheți.

ADIÉRE s. boare, pală, suflu, undă. (O ~ de vânt.)

ADIMENSIONÁL adj. fără dimensiuni.

ADINEÁURI adv. acum. (Chiar ~ a plecat.)

AD-INTERIM adj. invar. (POL.) interimar.

ADÍO interj. amin!, gata!, (fam.) aleluia!

ADIPOCÍT s. celulă adipoasă.

ADIPOFIBRÓM s. (MED.) gipofibrom.

ADIPOÍD adj. lipid.

ADIPÓM s. (MED.) lipom.

ADIPÓS adj. (ANAT.) gras, seboreic.

ADIȚÍE s. 1. (CHIM.) adăugare. 2. (FIZIOL.) *adiție latentă* = *sumație*.

adiție s. v. ADUNARE.

adiționá vb. v. ADUNA. TOTALIZA.

adiționál adj. v. SUPLEMENTAR.

adiționáre s. v. ADUNARE. TOTALIZARE.

ADJECTIVÁ vb. (GRAM.) a (se) adjectiviza.

ADJECTIVÁRE s. (GRAM.) adjectivizare.

ADJECTIVIZÁ vb. v. *adjectiva*.

ADJECTIVIZÁRE s. v. *adjectivare*.

ADJONCTÍÚNE s. alipire, unire.

ADJUDECÁ vb. a-și atribui, a-și lua ceva.

ADJUDECÁRE s. adjudecație.

ADJUDECÁȚIE s. v. *adjudecare*.

ADJÚNCT s. v. *secund*.

ADJURÁȚIE s. rugăminte insistentă.

ADJUTÁNT s. v. *plutonier adjutant*.

ADJUVÁNT adj., s. (fig.) auxiliar.

AD-LÍTERAM adv. exact, întocmai, literal, textual.

ADMINISTRÁ vb. 1. a cârmui, a conduce, (rar) a gospodări. (A ~ un *ținut*.) 2. (MED.) a aplica, a face. (A ~ *cuiva un tratament*.)

ADMINISTRÁRE s. v. *administrație*.

ADMINISTRÁTOR s. 1. intendent. (~ al unui *imobil*.) 2. vechil. (~ al unei *moșii*.)

ADMINISTRÁȚIE s. 1. administrare, cârmuire, conducere, (rar) gospodărire, (pop.) oblađuire. (Sub ~a lui...) 2. (ML.) *intendență*. (Ofițer de ~) 3. (FIN.) *administrație financiară* = *percepție*.

ADMIRÁBIL adj. deosebit, excelent, încântător, minunat, remarcabil.

ADMIRÁȚIE s. apreciere, prețuire, încântare, stimă.

ADMÍS adj. 1. v. *aprobat*. 2. acceptat, primit, reușit. (Candidat ~.) 3. v. *acceptat*.

ADMISÍBIL adj. 1. v. *acceptabil*. 2. v. *plauzibil*.

ADMISIBILITATE s. v. *plauzibilitate*.

ADMÍTE vb. 1. v. *aproba*. 2. a accepta, a primi. (L-a ~ la club.) 3. v. *consimți*. 4. v. *îngădui*. 5. v. *împărtași*. 6. v. *presupune*.

ADMÍTERE s. 1. v. *aprobare*. 2. acceptare, primire. (După ~a lui în *asociație*.) 3. v. *acceptare*.

ADMONESTÁ vb. v. *certa*.

ADMONESTÁRE s. v. *ceartă*.

ADMONESTÁȚIE s. v. *ceartă*.

ADMONIȚÍÚNE s. admonestare, ceartă, observație.

ADNÁT adj. aderent.

ADNĂȚIE s. aderență.

ADNOTÁ vb. a glosa. (A ~ un *text vechi*.)

ADNOTÁRE s. v. *adnotație*.

ADNOTÁȚIE s. adnotare, notă, notiță.

ADOLESCÉNT s. efeb, tânăr.

ADOLESCÉNTĂ s. fetișcană, tânără.

ADOLESCÉNTÍN adj. efeboid.

adolescentín adj. v. TINERESC.

ADOPTÁ vb. 1. v. *înflia*. 2. a-și însuși, a primi, (fig.) a îmbrățișa. (A ~ o *nouă credință*.)

ADOPTÁRE s. v. *înfiere*.

ADOPTATÓR s. v. *înfieter*.

ADOPTÍV adj. 1. v. *înfiat*. 2. v. *vitreg*.

ADÓPTÍE s. v. *înfiere*.

ADORÁ vb. a diviniza, a idolatriza, a venera.

ADORÁBIL adj. fermecător, admirabil, încântător.

ADORÁL adj. perioral, lângă gură.
ADORĂRE s. 1. divinizare, idolatrizare, venera-
 re. (~ a iubitei.) 2. v. *adoratie*.
ADORĂȚI adj. divinizat, idolatrizat, venerat.
ADORĂȚIE s. 1. cult, idolatrie, venerație. (*Simte
 pentru ea o adevărată ~.*) 2. adorare, extaz,
 extaziere. (*Stare de ~.*)
ADORBITÁL adj. periorbital, lângă orbite.
adormi vb. v. ALINA. MURI.
adormit adj. v. SOMNOROS.
adormit adj., s. v. MORT.
adormitor s., adj. v. SOMNIFER.
ADOSÁT adj. adaxial.
ADRENALÍNÁ s. (BIOL., FARM.) epinefrină,
 supraprenină.
ADRESÁ vb. 1. v. *înainta*. 2. v. *expedia*.
ADRESÁNT s. v. *destinatar*.
ADRÉSÁ s. 1. destinație. 2. (INF.) cod, cuvânt,
 simbol. 3. dexteritate, îndemânare.
ADÚCE vb. I. 1. v. *duce*. 2. v. *îndoi*. 3. a cauza,
 a pricinui, a produce, a provoca. (*A ~ mari
 daune*.) 4. a crea, a produce, a realiza. (*Uzi-
 na ~ mari beneficii*.) II. v. *semăna*.
ADUCERE-AMÍNTE s. v. *amintire*.
ADULÁ vb. a flata, a linguși (fig.) a peria, a tă-
 măia.
ADULÁRE s. v. *adulație*.
ADULATÓR adj., s. lingușitor.
ADULÁȚIE s. adulare.
ADULMECÁ vb. 1. a mirosi. (*Ogarul ~ vânatul*.)
 2. a simți. (*L-au ~ căinii*.)
ADÚLT adj. v. *matur*.
ADULTÉR adj., s. 1. adj. infidel, necredincios,
 nefidel, (fig.) trădător. (*Bărbat ~.*) 2. s. (JUR.)
 infidelitate, înșelăciune, necredință, (fig.) tră-
 dare. (*A comis un ~.*)
ADULTERÍN adj. v. *extraconjugal*.
adumbri vb. v. UMBRI.
ADUNÁ vb. 1. v. *acumula*. 2. v. *tezauriza*. 3. v.
economisi. 4. (MAT.) a totaliza, a adăgi-
 ona, a însuma, a suma. (*A ~ valoarea a doi
 vectori*.) 5. a (se) întruni, a (se) reuni, a (se)
 strânge. (*S-au ~ cu toții la școală*.) 6. v. *con-
 voca*. 7. v. *recolta*. 8. v. *colecta*. 9. a (se) în-
 mănunchea, a (se) reuni, a (se) strânge.
 (*Și-a ~ versurile în volum*.) 10. a colecționa,
 a culege, a strânge (*A ~ folclor pe teren*.)
ADUNĂRE s. 1. v. *acumulare*. 2. v. *tezaurizare*.
 3. (MAT.) totalizare, (rar) adăjite, adăjionare.
 4. v. *convocare*. 5. v. *recoltare*. 6. v. *colecta-
 re*. 7. colecționare, culegere, strângere.

(~ de texte populare.) 8. v. *întâlnire*. 9. v.
întrunire. 10. sfat. (~ a hotărât...)

ADUNÁT adj. v. *strâns*.
ADUNÁT s. v. *recoltare*.
ADUNĂTÓR adj. v. *econom*.
ADUNĂTÓRÁ s. (depr.) gloată, scursură, strân-
 sură, șleahță.
ADÚS adj. 1. aplecat, cocărjat, cocoșat, curbat,
 gârbov, gârbovit, înclinat, încovoiat, îndoit,
 plecat, strâmb, strâmbat, sucit. (*Cu spatele
 ~.*) 2. v. *coroiat*.
ADVÉRS adj. 1. v. *opus*. 2. v. *dușmănos*.
 3. (fig.) potrivnic.
ADVERSÁR s., adj. 1. s. concurrent, rival. (~ al
cuiva într-o competiție.) 2. s., adj. v. *duș-
 man*.
ADVERSITÁTE s. 1. ostilitate, potrivnicie, vitre-
 gie, vrăjmășie. (~ a acelor vremuri.) 2. dificul-
 tate, greutate. (~ a soartei.)
ÁER s. 1. v. *văzduh*. 2. v. *climă*. 3. v. *fizionomie*.
ÁER s. (BIS.) epitaif.
áere s. pl. v. IFOSE.
aerián adj. v. DIAFAN. FIN. STRĂVEZIU. SUB-
 ȚIRE. VAPOROS.
AERICÓL adj. (BOT.) epifit.
AERIFÉR adj. aerofor.
AERISÍ vb. a ventila.
AERISÍRE s. ventilați, ventilare, ventilație.
AERÓB adj. (BIOL.) aerobiotic.
AEROBIÓNT s. organism aerob, oxibiont.
AEROBIÓȚIC adj. v. *aerob*.
AEROBIÓZÁ s. oxibioză.
AEROBÚZ s. air bus, avion subsonic.
AEROCÓSMIC adj. v. *aerospațial*.
AERODESÁNT s. desant aerian.
AERODRÓM s. v. *aeroport*.
AEROELECTRÓNICÁ s. avionică.
AEROFAGÍE s. (MED.) colodispepsie.
AEROFÍTÁ s. (BOT.) epifită.
AEROMOTÓR s. anemotrop, motor eolian.
AERONAÚȚIC adj. aviatic. (*Industria ~ă*.)
AERONAVÁL adj. aeromaritim.
AERONAVIGÁȚIE s. navigație aeriană.
AEROPLÁN s. v. *avion*.
AEROPÓRT s. aerodrom.
AEROPURTÁT adj. aerotransportat.
AEROSPAȚIÁL adj. aerocosmic.
AEROSTÁTICÁ s. (FIZ.) statica gazelor.
AEROTRANSPORTÁT adj. aeropurtat.
AEROTROPÍSM s. anemotropism.
AEROVEHÍCUL s. aeronavă.

afábil adj. v. AFECTUOS. AMABIL. BINEVOI-
 TOR. CORDIAL.
afabilitáte s. v. AMABILITATE. BUNĂVOIȚĂ.
 CORDIALITATE.
AFABULÁȚIE s. v. *acțiune*.
AFÁCERE s. 1. chestiune, interese (pl.), proble-
 mă, treabă, (pop. și fam.) daravără. (*Și-a
 rezolvat toate ~ile*.) 2. v. *tranzacție*. 3. spe-
 culație, (fam.) bișniță, gheșeft, (fam. fig.)
 învârteală. (*Face tot felul de ~i*.) 4. v. *avan-
 taj*.
AFACERÍST s., adj. profitor, speculant, (fam.)
 bișnițar.
AFANIPTÉRE s. purici.
AFÁRÁ interj. ieși!, marș!, pleacă!
AFÁZIE s. (MED.) disfație.
AFÁNÁT adj. 1. moale, poros, pufos, (rar)
 înfioat. (*Pământ ~.*) 2. v. *pufos*.
AFEBRÍL adj. apiretic.
aféct s. v. EMOȚIE. SENTIMENT.
AFECTÁ vb. a atribui, a destina, a distribui, a
 repartiza.
AFECTÁ vb. 1. a impieta, a leza, a prejudicia. (*A
 ~ bunul mers al...*) 2. v. *întrista*. 3. a se fan-
 dosi, a se prosti, a se sclifosi, (pop. și fam.)
 a se fasoli, a se izmeni, a se scâlâmbăia.
 (*Nu te mai ~ atâta!*)
AFECTÁRE s. artificialitate, emfază, grandiloc-
 vență, manierism, prețiozitate, retorism,
 (pop. și fam.) izmeneală, scâlâmbăială.
AFECTÁT adj. 1. artificial, bombastic, căutat,
 convențional, declamativ, declamator, emfatic,
 fals, grandilocvent, nefiresc, nenatural,
 pompos, pretențios, retoric, (fig.) prețios,
 sunător, umflat. (*Stil, limbaj ~.*) 2. artificial,
 căutat, fals, forțat, nefiresc, nenatural, nesin-
 cer, prefăcut, silit, silnic, studiat, teatral.
 (*Gesturi ~e*.) 3. abătut, îndurerat, mâhnit,
 trist.
AFECTÍV adj. 1. emotiv, emoțional. (*Proces ~.*)
 2. duios, sensibil, tandru, sentimental. (*O
 viață ~ă bogată*.)
AFECTIVITÁTE s. emotivitate, sensibilitate,
 sentimentalitate, simțire.
AFECTUÓS adj. 1. v. *binevoitor*. 2. dezmiardător,
 drag, drăgăstos, duios, iubitor, mângâietor,
 tandru, (fig.) cald. (*Cuvinte ~oase*.)
AFECȚIÚNE s. I. 1. v. *bunăvoiență*. 2. v. *simpa-
 tie*. 3. v. *dragoste*. II. 1. v. *boală*. 2. ~ *cardia-
 că* = cardiopatie.

AFEMEÍÁT adj., s. 1. adj. (pop. și fam.) muiera-
 tic. (*Bărbat ~.*) 2. s. crai, (pop. și fam.) ber-
 bant, craidon, muieratic, muierce, (fam.)
 donjuan, (glumeț) fustangiu. (*E un mare ~.*)
AFERÁ vb. a incuba.
AFERÁT adj. compesit, foarte ocupat, preocupat.
AFERÉNT adj. (ANAT.) centripet. (*Nervi ~ți*.)
AFERENTÁȚIE INVERSÁ s. v. *conexiune in-
 versă*.
AFILIÁȚIE s. v. *afiliere*.
AFILIÉRE s. afiliție.
AFÍN adj. înrudit.
AFINÁJ s. v. *afinare*.
AFINÁRE s. (IND., TEHN.) afinaj.
AFINITÁTE s. v. *potrivire*.
AFIRMÁ vb. 1. a declara, a mărturisi, a relata, a
 spune, a zice. (~ următoarele...) 2. a se
 auzi, a se spune, a se șopti, a se vorbi, a se
 zice, a se zvonii. (*Se ~ că a plecat*.) 3. v. *ma-
 nifesta*. 4. v. *susține*. 5. a se evidenția, a se
 impune, a se remarca. (*S-a ~ în teatru*.)
AFIRMÁRE s. v. *manifestare*.
AFIRMÁȚIE s. cuvânt, declarație, mărturisire,
 relatare, spusă, vorbă, zisă, (livr.) aserțiune.
AFÍȘ s. v. *anunț*.
AFIȘÁJ s. v. *afișare*.
AFIȘÁRE s. afișaj.
AFIȘIER s. avizier, panou.
AFIXÁRE s. (LINGV.) derivare progresivă.
AFLÁ vb. 1. v. *găsi*. 2. a se auzi, (fig.) a răsufla,
 a transpira. (*Secretul s-a ~ repede*.) 3. a cu-
 noaște, a ști. (*Vrei să ~ adevărul?*) 4. v. *in-
 venta*. 5. a exista, a fi, a se găsi. (*Se ~ acolo
 mărfuri din abundență*.) 6. a fi, a se găsi, a
 sta. (*Picul se ~ pe masă*.) 7. a fi, a figura, a
 se găsi, a se număra. (*Se ~ printre invitați*.)
 8. v. *pomeni*. 9. v. *situa*. 10. v. *consta*. 11. a
 primi. (*A ~ vestea a doua zi*.)
AFLÁRE s. 1. v. *găsire*. 2. primire. (*După ~a
 veștii*.)
AFLICȚIÚNE s. 1. durere mare. 2. pedeapsă
 directă.
AFLOGÍSTIC adj. neinflamabil.
AFLORIMÉNT s. (GEOL.) deschidere geolo-
 gică.
AFLUÉNȚÁ s. v. *aglomerație*.
afluentá s. v. BELȘUG. BOGĂȚIE. PRISOS.
AFLÚX s. v. *aglomerație*.
AFOLÁT adj. ieșit din minți, înnebunit, nebun.
AFÓN adj. v. *surd*.
AFONIZÁRE s. (FON.) asurzire.